

foreslaaet Toldpaalæg og gennemført disse Toldskatter til Trods for, at det efter min Opfattelse er saaledes, at Told netop maa forringe Kroneværdien. Det forekommer mig, at den forrige Regering har behandlet Kronen paa lignende Maade, som naar en Læge til en Mand, der led af Blodmangel, sagde: Du lider af Blodmangel, derfor skal du aarelades. De Konservative har et andet Middel, og det har overhovedet ikke skortet paa gode Raad, naar Talen var om at forbedre Valutaen. Gang paa Gang har man hørt saadanne Raad. De Konservative har sagt, at hvad det gjaldt om, var at faa Guld-told. Nu ved jeg ikke, hvor megen Forskel der er paa almindelig Told og Guld-told. Hvis man forhøjede den almindelige Told, saa den kom i Højde med Guld-tolden, vilde der vel ikke være nogen Forskel paa det og Indførelsen af Guld-told. Men jeg indrømmer, at det klinger altid lidt bedre, naar man siger Guld foran Told. Vi fra vor Side finder det rigtigt, at vi sparer paa Guld, ikke alene det Guld, som betaales i Told, men ogsaa det Guld, som erlægges for de Varer, vi fører ind her i Landet.

Jeg tror, at det, det gælder om, er at faa begrænset Importen her til Landet. Nu er jeg ganske klar over, at disse Ord Importbegrænsning og Importregulering lyder uhyre stygt i Venstres Øren. Det blev ogsaa i høj Grad betonet af det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Madsen-Mygdal), som talte for Venstre. Han brugte netop det Udtryk i Gaar, at disse Importreguleringstanker hører til de forvirrede Ideer, som greb mange under Krigstiden. Hvis dette er en forvirret Idé, er der mange forvirrede Mennesker her i Danmark. (Afbrydelse). Det ærede Medlem siger ja. Jeg tør dog neppe forudsætte, at det ærede Medlem dermed vil sige, at alle de Mennesker, som er Tilhængere af Importreguleringen, er forvirrede; i saa Tilfælde forekommer det mig, at det er at sætte sig selv paa den høje Hest, og det ærede Medlem vil ganske sikkert en skønne Dag blive pillet ned af den høje Hest, han har anbragt sig paa. Naar langt den overvejende Del af den danske Befolkning i Øjeblikket har sluttet sig til Importreguleringen ved Siden af en hel Mængde Mænd her hjemme, som besidder en finansvidenskabelig og erhvervspolitisk Indsigt, som ganske sikkert staar paa Højde med det ærede Medlems, tror jeg alligevel, det er en kraftig Betegnelse, at det er forvirrede Ideer, disse Mennesker gaar rundt med. Jeg forstaar godt, at det ærede Medlem synes, at Importregulering

er et stygt Ord, saa meget mere som han har hævdet hele Tiden, at der skulde Frihed til paa det handelspolitiske Omraade. Jeg erindringer saaledes, hvorledes den forrige Statsminister i 1919 stod op og sang en Hymne til Frihedens Pris, da der var Tale om vore handelspolitiske Forhold. Det ærede Medlem erindringer sikkert, hvorledes den daværende Stats- og Finansminister, da vi skulde vedtage Statslaanet i Februar Maaned 1919, gjorde opmærksom paa, at vi nu havde Betingelser herhjemme for at skabe Indtægter gennem vor Omsætning som aldrig nogen Sinde før, naar blot man vilde give Frihed til Erhvervene; det var Frihed, det drejede sig om, naar blot de fik denne Frihed, skulde man se, hvorledes Erhvervs-livet vilde blomstre. I dette Øjeblik kan man se Resultaterne, og jeg synes, at de er af den Beskaffenhed, at man kan sige med det gamle Ord, at Sporene skræmmer. Det forekommer mig, at man aldrig har set saa mange Krak indenfor Handelsverdenen, som man netop i de senere Aar har været Vidne til.

For øvrigt synes jeg, at man er gaaet rundt med en religiøs Opfattelse af Begrebet Frihed. Det er efter min Mening en misforstaaet religiøs Opfattelse; det forekommer mig, at Frihed i al Almindelighed og Frihed i en hvilken som helst Form har sin Begrænsning, og denne Begrænsning ligger dér, hvor den enkeltes Frihed kolliderer med Samfundets Interesser; dér er det, vi mener, der skal stoppes op. Men Friheden paa dette Omraade har i høj Grad kollideret med Samfundets Interesser, hvad vi har været Vidne til i de Aar, som er gaaet efter Krigen. Vi har for vort Vedkommende krævet Foranstaltninger gennemført for lang Tid siden, og vi har gjort det ud fra den Betragtning, at det er bedre at forebygge end at helbrede. Den forrige Regering kom stadig væk bagefter, det var de helbredende Foranstaltninger, man søgte, i Stedet for at gaa til de forebyggende Foranstaltninger. Men ingen kan vel være blind for, at de helbredende Foranstaltninger, man har gennemført, har været dyre, thi det er altid dyrere at søge Læge end at søge at forebygge den Sygdom, som man kan se er i Anmarch. Vi har den ene Gang efter den anden forsøgt at faa gennemført en saakaldt Trustlovgivning og en Importbegrænsning, saa at det ikke var muligt at indføre den uhyre Mængde Luksusvarer, der kommer ind her i Landet, og som ganske sikkert har været den alt overvejende Aarsag til, at vor Kronekurs staar, som Tilfældet er i Øjeblikket.